

Унија средњошколаца Србије по питању штрајка просветних радника у школској 2014/15. години

Штрајк просветних радника у школској 2014/15. Години веома је потресао српски образовни систем. Акцент медија био је на оштећености професора и њиховим проблемима, док су ученици потпуно заборављени у целој причи.

Унија средњошколаца Србије организовала је округле столове у седам градова Србије на којима се између осталих тема говорило о утицају штрајка просветних радника на ученике и квалитет образовања који им је пружен, као и њихову укљученост у доношење одлука као што је скраћивање часова или обустава рада. Првентсвена тема нам није била да говоримо о разлозима штрајка нити о самој легитимности истог, већ о томе како је он утицао на нас и како ми можемо на њега да одреагујемо.

Пре свега, средњошколци не оспоравају право наставника и чланова школске управе на штрајк, штавише подржавају борбу за људска права. Средњошколци желе да буду питани и да добију одговарајући квалитет образовања, без обзира на ситуацију.

Приликом разговора са многим средњошколцима из различитих крајева широм Републике који долазе из школа са различитом позадином и системом функционисања закључили смо да је постојало неколико типова спровођења штрајка у српским државним школама.

Пре свега, одређени број школа у Републици није штрајковао, те није било сметњи у одржавању наставе. Нажалост, већина школа јесте спровела штрајк на различите начине. Школе којима је читав колектив наставника штрајковао су исти имплементирале обуставом рада или страћивањем часова на 30 минута. Међутим, било је школа у којима је само неки проценат наставника штрајковао, те су они иако се звоно оглашавало на 45 минута, завршавали своје наставничке обавезе 30 минута након почетка часа. Ђаци су на тај начин између часова имали паузе од 20-30 минута.

Ставови ученика су нам показали да се у неким школама, упркос скраћивању часова, настава одвијала неометано, те да су сви ученици били оцењени на време. Међутим, велики број ученика сматра да су на часовима од 30 минута изгубили на драгоценом времену за додатна питања, примедбе и оцењивање. Ово показује да је штрајк битно утицао на квалитет и приступачност образовања и информација које су ученици добијали.

Током расправа о штрајку ученици су изнели идеју да је потребно изменити школски план и програм, јер је у гимназијама, уз добру организацију професора, сасвим довољно да часови трају по 30 минута. То није случај са средњим стручним школама, којима није довољно ни 45 минута за праксе из стручних предмета.

Како ученици нису осетили велики губитак скраћивањем часова током трајања штрајка, Унија средњошколаца Србије поставља питање, да ли је можда то главни проблем у систему нашег образовања? Да ли то значи да су ученици свих протеклих година губили време проводећи на часу непотребних додатних 15 минута или је програм скраћен и њима ускраћено законом гарантовано право на квалитетно образовање? Унија средњошколаца Србије верује да сва ова питања треба детаљно истражити и спровести већ дуго неопходну реформу система која би довела до тога да се минули штрајк не понови и да се ученицима обезбеди приступ у пракси применљивом образовању.

Током штрајка ученици се налазе између две групе - министарства и професора. Ученици су искључени и заборављени, док родитељи плаћају њихово образовање. Чини се да током читавог трајања штрајка нико није поставио питање: Шта је са образовањем ученика, како ће они изгубљено надокнадити, како ће спремити пријемне испите и на крају крајева како ће моћи даље да напредују, ако им је образовање ускраћено?